

OBSAH

NOCI, PO NICHŽ NEPŘICHÁZÍ RÁNO

I/

- Přistavil jsem si zrcadlo 13
Na stropě hořčice a v ní je buřt 14
Má duše je perpetuum mobile 15
Pokojem obcházej postavy 16
Někdy na tebe myslím 17
Mám svou nohu mezi dveřmi 18
Netřeba hledat v pultech biblioték 19
Čtyři světové strany? 20
Pod bílou zdí 21
Na samém konci 22
S pronikavým zvukem 23
Má bestiální něho 24
Napíchnutý k ňáké holi 25
Ach to jaro! 26
Narážeje do lidí 27
Jsem býk a natírám se na červeno 28
Lidé, rozsviňte všechna světla 29
Chčiju klidně dolů z oken 30
Otázka vráskama 31
Chci-li zmizet beze stopy 32
Dnes mne nemá už co bolet 33
Necítím se ve své kůži 34
Dnes mě čeká tolik práce! 35
Děsím se krůpějí, jež zbydou ve sněhu 36
Spím a sny mám samé hnusné... 37
Podivná oblaka letí mi nad hlavou 38
Sedím proti otevřenému oknu 39
Nechtě jsem si polil kafem 40

II /

- Dnes bylo by mi dvaadvacet 45
Sám proti plynům chráněn maskou 46
Ač ve dne slunko hezky hřeje 47
Prach na zdech, knihách, uvnitř skříně 48
Ne, nejsem ještě taký chudák 49
Už aby tak byl svátek práce 50
Jen pivem bych se sotva upil... 51
Já chtěl bych tak mít motocykl 52
Kruh kolem lůžka kreslím křídou 53
Stín zvětšuje se vzdáleností... 54
I dneska v noci při návratu 55
Kříž na mých zádech nejvíc vadí 56
Prázdnou uvnitř mne byl jsem až zdrcen 57
Sousedi od vedle buší a láteří 58
Vlhkem mi zavoněl magický říjen 59
Obut a oblečen počítám minuty 60
V podivném, chvějivém příšeří tone byt 61
Ranil mne, urazil, potupil, nakrk mě! 62
Nedělám vůbec nic, co začal listopad 63
Tahám špunt z flašky ven, dvě víly spaly v ní 64
Dnes v noci dostal jsem zas jednou do držky 65
Zřídka teď opouštím svůj temný příbytek 66
Veškeré psaní dnes zdá se mi pitomé 67
Bylo mi dneska tak smutno z mých vlastních slov 68
Jako bych zaslechl nějaké volání 69
Sám ožírám se „Pod lipkama“ 70
Svým „Nech mě být!“ tě vlastně volám 71
Vidím se v zrcadle... Ne, — ono vidí mne 72
Ach, život je tak trapný, bože 73

III /

- Jdu s vlčí mlhou po sídlišti 77
Mé milé je dnes dvacet čtyři 78
Zkus prosit cestou cizí chodce 79
Jsem hrstka prachu ze svých kostí 80
Všichni jsou zákeřná hladová klíšťata 81
V nádražní hospodě léčím se z opice 82
Marasmus? Askeze?! Už mě to nebaví! 83

Už bych měl dávno spát, a přesto neusnu 84
BOŽÍ HOD V CHRÁMU SV. MIKULÁŠE 85
FALLPHILA 86
Proč se mám stáří bát, neřku-li staroby? 88
Nevím dnes o ničem, neznám nic, co bych chtěl 89
Máš hezké kalhotky, – k vánocům od mámy? 90
Děťátka vesele hýkají z kočárků 91
Konečně vyrazím na dráhu zločinu 92
S výrazem člověka, který má žrát svůj trus 93
Nad ránem už jsou slyšet zpívat drozdi 94
Dnes poprvé můj pes uviděl sníh 95
Kam jít, když v příbytky všech lidí zve mne 96
Svět, v kterém žiji, beztak vůbec není 97
Se sebou sám, a sám i v sobě samém... 98
Jsem nezvaný host karu koncem března... 99
Vycházím nahý v noci do zahrady 100
Jsou zločiny, k nimž netřeba mít motiv 101
Spím (znuděn četbou knihy Kámasútra) 102
Do noci voní hlína čerstvě vykopaná 103
Dům ve tmě, v domě tma, dům na samotě 104
Skrz víčka hledím do tmy ke hvězdám 105
Ještě jít se psem... Nechce se mi! (Psovi též ne) 106
Zdi mého domu – chrám genia loci 107

LEDA S LABUTÍ

Za smrtí tečka, dvojtečka, či otazník... 111
Pět kroků vpřed a čtyři zpět jdu podél plotu 112
„U zeleného stromku“ dal jsem si dvě piva 113
Zas jednou mluvím s dívkou mlčky, bez falše 114
Ráno, či večer? Nevím... Stále za soumraku 115
Už v autobuse cestou tam mne zaujala 116
Zhnusen sám sebou cpu si ruku do huby 117
Padají hvězdy do tmy se svým tajemstvím 118
Již delší dobu pozoruji kliku 119
Nevidno pro tmu nic; sliz tlejících vrbových listů 120
Je konec října a zem prvním mrazem tvrdá je... 121
Prázdnou? Ani tou ne... Tmou mé oči zejí 122

Zdvihnu-li víčka, v srdce ihned bolest se mi zatne 123
Mé „rýmy“ ... — Mohu zvat své básně svými? 124
Blíží se konec, vím... Přesto ta věta 125
Unaven k smrti nudnou rolí 126
Čas není... Jako slepý pták vesmírem letí 127
Chci ještě chvíli v pokleku sám na sebe se dívat 128
Jak o svatební noci připosraná kapna 129
Jazyk mi leze z úst a hlava se mi točí 130
Už zas?! Během tak krátké doby? Kdo by to jen řekl... 131
Po schodech vzhůru tmou sem kdosi kradným krokem jde 132
Hnán vpřed vidinou jídelního vozu, — stále vpřed 133
Film v kině, pak pár piv... A noc, noc ve dvou na Petříně... 134
„Těch neznám slov...“ — Já taky ne; slova nic nevysloví 135
S očima v sloup ulehla naznak, překvapena: „— Ted’?“ 136
Šplouchání vln, stůl pro jednoho (a mých mnoho stínů)... 137
Už jsem se probral... Venku den; na prsou spí mi kobra... 138
Pořád jen tma a tma... A náhle tolik světla! 139
Už ted’? — Snad v příští vteřině?! 140
Dnes nechal jsem si poprvé číst osud z čar v mé dlani 141
Zmizel jsem z domu do zběsilé bouře vprostřed noci... 142
Pln obav, zdali zase někde něco neprovedu 143
Proč by se anděl měl převlékat za anděla... 144
Poslední den mých dní... Snáší se první noc 145
Hrst cizích vlasů jsem vytáhl z hřebene 146
Moc jsem si neužil... A čas tak utíká! 147
Bylo to nedávno, teprve před pár dny... 148
A znova na dně jsem... A v téže řece 149
POSLEDNÍ VEČEŘE 150
Půlnoc a na kamnech červené víno vře 151
Poslední den všech dní... Kdo můžeš, děkuj! 152
Všechno se sčítá a pak ještě násobí... 153
Odešla... Inu co, — lhal bych, že brečím... 154
Jak bude po smrti? — Tobě dost těžce... 155
Dějová zkratka je pomalu za náma 156
Ted’, prvně v životě! — V životě?! Prvně snad... 157
Budím se úzkostí, smrtelným úděsem 158
Plaše si svlažila bledé rty ve víně 159
Nyní i v hodinu... Zůstaňme v objetí 160
Hřmí, kape ze stropu a zvoní poledne 161

Nad šňůrou s plavkama měsíc je v kole 162
Ach, jak je krátká pouť poupátek k ohryzkům... 163
Odnikud nikam jdu, nesejde na směru... 164
Druhou noc teplota drží se při nule 165
Listopad... Druhý den v měsíci, neděle... 166
VÁNOCE 167
Nejsem? — Jsem! I ona... Není, a přesto je 168
Spi, nebo umej se; já si jdu zapálit 169
Život je předpeklím na cestě do ráje 170
Hlídám své šílenství v únosných mezích 171
Na vratké hladině plují dvě labutě... 172

DODATKY...

Zdá se mi: 177
Mám zas trochu divný pocit 178
Dnes se zas má existence 179
V katakombách mé zlé psýché 180
Je večer, mlha padá 181
Žitím zmožen, zblbnut snářem 182
Jsme si blízcí jako prve 183
Noc setnula hlavy stínům 184
Nemohu dnes usnout zimou 185
Od okna ke dveřím, zas k oknu zpátky 187
Mám — nemám; mám, nebo nemám? 188
Že jsem, to vím jen díky tomu 189
Nevím, v kterém sedím pajzlu 190
Skořápky se svíčkou houpou se na vodě 191
Den začal opět idylicky... 192
Až divím se, když lovím z kýble 193
Že našel jsem dnes pohled v schránce? 194
Prach na mé loutně s jednou strunou 195

EPOS MUMIE NA CESTÁCH

Zvon rozezvučel prázdný kostel 199

Byl jsem dnes navečer projít se k lesu 213

Ve čtyřech pramíncích krev ze zdi teče 214

Snad už se rozední, odlétne můra! 215
Zas další bod své „Mokrý mapy“ 216
Příšerný horror! 217
Kdybych dal před rumem přednost spíš kyselce 218
Před Noemovou archou čekám 219
Jsem duše snící v těle muže 220
Je šťasten ten, kdo v bludu žije 221
Tak rád bych kopnul do prdele 222
Už měl bych spát, leč neusínám 223
Chlast vyvrátil mou duši z pantů 224
Jak bych měl v prdeli pálivou kapii 225
Šmíruju triedrem z okna své okolí 226
Po vlahé koupeli doutníček a pak fén... 227
I já už tuším, že jsem tady jen host 228
Ach, jarní noci! Nejen malí kluci 229
Moucha se topí v pivu nedopitém 230
Snad ze všeho čas milosrdně léčí 231
Je půlnoc, rozhlas hraje státní hymnu 232
Mně nepatří tu nic; já patřím všemu navždy... 233
Ozvěna ještě doznívá, – odbila půlnoc právě... 234
Posmrtná moje maska na mě ze tmy mlaská 235
Už jen má beznaděj skýtá mi naději... 236
Tak tohle zdá se být až příliš nadějný... 237
Je to sen... Ale sen, jenž se mi nezdá... 238
Třináctá, poslední dvířka... – Kam vedou? 239
Zde leží (jistý básník...) spolu se svou chotí... 240

POSLEDNÍ LIST

Báseň je... Nic, a vše! Vyšší stav ducha 245
Potopa! V nás, i tam... Pánbůh se hněvá... 246
Tak už spi... Aspoň ty... Hra už je dohrána 247
Těžko lze oddělit bolest a pýchu... 248
Těch hrůz, co bdí u mého lože! 249
Nechtěl jsem sice hrát, přesto mi rozdali 250
Svítá... A mně se tmí blednoucí obloha 251
Měl jsem s ní asi jít radši dál od hřiště... 252
Kam se jen podívám, všude jsem zadlužen 253

Poslední zápalka! Bože, ať nezhasne... 254
Další noc před sebou v potu a hrůze... 255
Je ticho jako před bouří, co nevidět to začne 256
Nad řekou leží kouř, a já zas po roce 257
Nechci jít na věčnost! Nechci a nepůjdu 258
Nedělám nic. Už přes měsíc... 259
Oblohu zahalil křídlem svým anděl tmy... 260
Tělo se mělo... Duše sklízí 262
Co jsem to měl... Fuj, mouchu v puse! 263
Nemohu polknout, tesknoutou mi v krku vyschlo 264
Zamženým oknem hledím ke hřbitovu nahoru 265
Tak sám... V zahradní „Na Piavě“ 266
Budiž mi lehká zem! Navěky, stále... 267
Tvář k zulíbání... Žula hladká 268
„Nebo ty nechceš?“ – znejistěla 269
Házela sebou jako vzteklá 270
Neděle Smrtná... Řekou táhly 271
Ano, teď hned a okamžitě 272
Odejít nelze, zůstat nelze! 273
Cítím se prázdný, mdlý a starý 274
Už neotvírám takřka ústa 275
Dny tropické a noci chladné 276
Šeříky, jasmín, hloh! – Och, je tu zase jaro! 277
Dvě svíce v hlavách prázdné postele 278
Jsem rozhodnutý. Chvilé zásadního zlomu... 279
Ne, žádný kámen, žádný vrchol strmé hory 280
Odkud ta hudba zní?... Jdu s uchem na stěně 281
Pohár mé hořkosti do dna je dopitý 282
Zježené chlupy; neklid, v celém těle chvění 283
Slunce je denně níž a níž 284
ADVENT 285
KOLEDA 286
Samota vládne mému domu pevným žezlem... 287
Oči, rty... – Andělské! Pel studu na pleti... 288
Doslova po krk mám míst, odkud kráčím 289
Divný den, divná noc; divného roku skon 290
Běž si ji umýt, a jdem na to, kotě 291
Teď, kdy už noc nabrala slibný spád 292
Snad nejsem ani člověk... Možná netvor, zvíře... 293

Chtít spasit svět, když ani sám už nemám sil 294
Ledna půl, marnosti začaly žně 295
Obvyklá směsice hnusu a lítosti 296
Všechno spí, v jediném okně se nesvíí 297
Můj pseudonym? – Nomen omen! 298
Vlak jede krajinou, záclonka mlaská 299
Vždy nečekaně láska do života vkročí 300
Nebylo, pravda, příliš světla... 301
Ne, už jsem nevěřil, že si tě vysním... 302
Kde se to probouzím?... Aha, už tuším 303

NAD JEDNÍM SVĚTEM

Jsi můj trest smrti, moje štěstí? 307
Touhletou dobou, kolem osmé 308
Bezduše čmárám tvoje jméno na papíře... 309
„U Rozvařilů“ na nedělní oběd... 310
(...) 311
Rakvičku, věneček... Nakonec laskonku 312
Zas Dušičky... A všude svíčky, květy, věnce 313
Živý a krutý sen vzbudil mne nad ránem: 314
Teď už sám, navždy sám... Na věky věků! 315
Za okny žhnou adventní věnce 316
Ven! Doma zešílíš! Běž... Třeba zapadni 317
Přežil jsem tvoji zář, přežiju temnotu 318
Bylas moc velké sousto pro mě? Možná. Čas to smázne... 319
Co k životu mně třeba, mám: 320
Nerad bych sahal pánubohu do svědomí 321
Prý už mám dost! Zvedají židle, zavírají... 322
Chci ti říct, nežli mě přemůže dřímota 323
Jdu ke Dvořákům na jedno 324
Vražedný souběh v kalendáři: 325
Vyhlížím k obzoru; přeju si nemožné 326
„Ach jak to děláš?!“ zakňouralas 327
Vše na světě jen chvíli je 328
Co že jsem říkal? Nevím už 329
Je čas jít spát... Je čas jít zpátky 330
Jak bych rád někam šel! Nemohu, nelze jít 331

Stín viny v úsměvu padlého anděla... 332
Je po boji... Odcházím středem 333
Ožrat se, zpít se! Vzít to zchytra 334
Tak málo světlých chvil, tak málo rozkoše! 335
I po roce dnes vidím tvoje oči 336
Čas všechno vyléčí, tak jaké copak... 337
Kam ještě jdeš, ty věčnej žide?! 338
A už drž hubu! Kopancem jsem zavřel stoku 339
Naposled zamávám na cestu vlaštovkám 340
Oči jak magnety, napětí šílené 341
Já nespím nikdy... Ale ty proč nespíš? 342
Zmizela jako sen... Jako vše vysněné 343
Lásku už nikdy víc! Tu fatu morgánu 344
Blíží se slíbená úleva?! — Sílí zář! 345
Usíná s úsměvem... Sladoučká lolita... 346
Ví bůh, že ona začala si! 347
Že už si nedáš říct, čas nelze vracet zpět 348
Stín vidí stín: stín pavouka 349
Držím tvý ňadro ve svý dlani 350
Tyhle mé vlasy líbala jsi! 351
Z duše mi ční rukojeť nože 352
Neví, co říká! Začla štkát a hned pak smát se 353
Čeho je moc, toho je málo 354
Mlčela, lehce rumělá 355
Meč visí už jen na vlásku, a ten se tenčí 356
To hrůzné Teď! Ta nenasytná, věčná černá díra 357
S kanónem na vrabce — boj s tímto světem 358
Život je život... Hm, kdo by to řek... 359
Blíží se, vím to... Ale odkud? 360
Kde asi dneska jsi... S někým, či sama? 361
Každý svou cestou... Láska není 362
Ne, nechci nic... Jen se mi stýská po tvém hlase 363
Čtu svoje loňské manuskripty 364
Darovat znamená něčeho vzdát se 365
Nebyl jsem sám, kdo u řeky dnes krmil racky... 366
Co tam? Proč vstát... Nad snění není 367
Jakože jsem... Dál nejdu ve svém předstírání 368
Ve jménu lásky vše je pravda 369

DVOJITÉ DNO

- Už na mě nechce čekat „můj cíl“ 373
Je konec, nejen sezóny... 374
Oči mé vidí mne... Pláčou, že na dně jsem? 375
Vpíjím se do své tmy očima rudýma 376
Dnes jsem si koupil květináč 377
Odbíjí půlnoc; bije, dávno nevím která 378
Stav ducha vždy je záhadný 379
Sbohem a obojek, líbá tvůj kastrát 380
Prohráb jsem ve sklepě krosničku s náradím 381
Zas Na Piavě (nomen omen)... 382
Konečně roztály květy zla na okně 383
Jo, nejlíp je mi U Dvořáků 384
Až zbavím duši obtížného těla 385
Chybíš mi... Ano, ty 386
Vše skončilo... I zima, zdá se 387
Bože můj, tak už dnes?! – Ty se mnou nemluvíš? 388
Přijdu hned! – Schoval jsem v kapse jed na krysy 389
Jakože vůbec nic... Vracím se ke svým hrám 390
Oděna akorát do husí kůže 391
Dál trpím život, sám jím trpěn 392
„Máš mě rád?“ šeptá a blbě se chichotá 393
Je to tu! Konečně... Bože můj, díky! 394
Utírám od hoven spolknutý klíč 395
Poslední valčík... Vláš tvá hřívá 396
Umírat pro lásku, nebo žít pro zradu... 397
Fuj, musím dolů, mezi lidi! 398
Za tamtím kopcem je můj dům 399
Ne, tohleto už snášet nelze 400
Je Štědrý den dnes... Dnes a denně! 401
Kuřivo, prádlo... a plyšovou opici... 402
Již brzy zhynu... (Z legrace...) 403
Jdu ztichlým městem na Hod Boží 404
Jsou moje dveře stále týmiž? 405
To jsem rád, že tě vidím! I když 406
Zkusím dnes rum, když včera zklamal fernet 407
Ač dávno nejsem tramp a ani sebevrah 408
Pusu a dobrou, ty můj hochu... 409

Nějak furt zahlížím za stále mladšími 410
„A o co se to jako snažíš?“ sykla 411
Kdo rychle dává, dvakrát dává 412
To víš, že ano... – trochu lžu jí 413
Zjara už konečně odlítu s havrany 414
Chci jít ven – koukám se: na schodech strašidlo! 415
Nebudu sprostý, budu vlídný 416
Z druhého břehu přívoz není 417
Piluju slova, zas a znova... – Obřad k číši 418
A tak už přece jen přišla i chvíle má... 419
Poslední piva hlt v bezedno chřtánu 420
Zlomeným brkem jsem zamíchal zbylou tuš 421
Vidiny přechází v preludy sluchové 422
Allegro molto! Bez oddechu 423
Slova, jen slova... Málo poví 424
Mluv si dál, povídej; na mě si nepřijdeš 425
V zrcadle stojí, co je psáno 426
Jsem slunečními hodinami... 427
Už málo mi zbývá, jen píseň má tklivá... 428
Záruční doba je snad do dvou roků? 429
Strhaná prázdná síť, osiřel okna kout 430
Pojď dál... Chceš pivo? Whisky s jedem? 431
Už troubějí... Už troubějí! 432

JÁ UŽ CHCI DOMŮ

Já už chci domů, stýská se mi tady 437
Jestliže, bože, jsi, tak už mě neseř 438
Vyblil jsem stříbro, smlčel zlato 439
Jsem asi jinej, toť můj cejch 440
Nevstávám, taky proč... Ráno, čas nejtěžší 441
Řád versus Osud... Na body 442
Já, za mnou díra v obraze 443
Zase ne sám jdu domů chodbou 444
Tak ještě jedno jaro tedy?! 445
Dnes, jenom pro mne, zvoní z věže! 446
Šest braníků mých věrných, – hyjé! 447
Tak lovu zdar! – přeju si zrána 448

Anděli, nemel už tou svojí sladkou kušnou... 449
Život je sladký, slabý jed 450
Na chvíli uvěřit omylu, že jsi má 451
Zlá bylina že nevymizí 452
Tolik je nade mnou prostoru pro křídla 453
Divný sen... Jak z něj ven?! — Jdu mezi lidi 454
Další den odečten... Děkuju za každý! 455
Deset piv, pět šest vín 456
Jdou za mnou stále... Stíny viny 457
Jsem ještě živ? — Kočka se zdvihá na mé hrudi 458
Už jsem tak zduchovněl, že vidím anděly? 459
A zase jaro... Bagry, pily 460
Už musím honem spát — lidé se budí! 461
A tak šel čas... Někdy se vlekl 462
Jsem smutný, smutný při předtuše 463
Mlela furt dokola, prej: „Co to děláte?!“ 464
Dneska je krásně, slunko pálí 465
Krabice plné prázdných krabic 466
Musíš ven, pavouku... Co se mnou tady... 467
Roztáhla nohy a — já nad ní klesnul 468
Sám jsem svým rukojmím ve vlastní kobce 469
Návštěva?! Zvěřil jsem: šálí snad zraky mne? 470
Dnes už nic nemusím, už jen dát kočkám žrát 471
Poněkud nesvůj, úd skryt věncem z chvojí 472
Konečně klid a pokoj... Sláva! 473
Těch povalečů! Plná alej... 474
Vzala mě za ruku a vlídně vedla snem 475
Je mi ňák smutno... Díkybohu 476
Stáhni si kalhotky... Bude to snazší 477
Ještě je všechno tak, jak to je... Aspoň tak... 478
Co mě by těšilo, není; ach, není tu... 479
A tak se třeba někdy stav, no... 480
„Nebij mě, prosím tě!“ začla se klepat 481
Po dešti vyjeli na pastvu slimáci 482
Svému psu nijak neříkám 483
Zas do samoty, do svých temnot 484
To víno ladí s chryzantémou! 485
Dochází pití... Píšu braky 486
Vždy jsem měl slabost pro symboly 487

Jak chtít tě nechtít — nechtít chtít tě?! 488
Stojím jak solný sloup, nohy mi dřevění 489
Rosila v křoví a já čural 490
Můj milý deníčku 491
Co dám si letos k Valentýnu? 492
Do věčných lovišť mi odešla kočka má... 493
Touha až za hrob! Jara chvíle... 494
Strom, nebo cesta... — Kam?! Růže, či mšice? 495
Jen samotu mám, zde a všude... 496
Tuhletu minutu nikdo mi nevrátí... 497
Dnešní den odčiním snad jenom básní 498
Další kus luny dnem potajmu ujeden 499
Hladím ji po vlasech: Dobrou noc, malá 500
Dny budoucí si hryžou palce 501
Se sebou přít se, škoda času... 502

UŽ ZASE VYŠLO SLUNCE

Ty zubatá, ty ještě zajed' 507
Nic se mi vlastně neděje... 507
Až zítra půjdu krmit ptáčky 508
Ten život je ňák k neživotu... 508
Zkouším si oblek, skoro na míru 509
Sem na ten gauč dva by se vešli... 509
Za život opak — dost zlá cena... 510
Do pekla, ráje? Tam, či onam 510
Černý flór spouštím přes zrcadlo 511
Pouštím si desku, kdysi milou 511
A už mi dejte pokoj, všichni 512
Ta věčná touha! S věčným zmarem... 512
Co jsem to za kripla?! Bože můj, ptám se tě 513
Stojí ta krása za tu bolest? 513!
Do ranních zvonů hromy, blesky 514
Nocí i dnem mne dlaně svrbí 514
Vždyť i ta hovada vůkol jsou boží... 515
Bůh pokoj věčný, duše, dej vám 515
Už nebudu tu trpět déle 516
Ti ubozí jsou též jen hosti 516

Hrnu svůj život do koutka 517
Od dětství trpěl jsem pocity viny: 517
Na kole do Billy – pro chlast a pro body... 518
Asi vše nebylo, jak o tom dívky sní 518
Je po bouři... Na nebi duha... 519
Smrt bere všechny, slabé dříve 519
Umřel jsem?! Vždyť jsem žil zatím tak málo! 520
Jak je dnes doma? U vás, Tam... 520
Kde jste, mé víly? Touha kvílí... 521
Přejíždím palcem noži přes břit 521
Dnes umřel rok, už déle nechtěl... 522
Záhrobní příběh, nebo „lidský“? 522
Nebudu! (Brzy...) Natož spasen 523
Bože, co udělám v nejbližší vteřině?! 523
Dost plané zloby, chce to skutky! 524
Jak přežil jsem tu zimu vlastně?! 524
Až budete číst tento dopis 525
Už zešílel jsem, prý se šušká 525
Měl bys jít spát, dnes už máš dost 526
Deku až přes tvář, pozdě k ránu 526
Vteřina navěky z věčnosti vyjmutá 527
Nechci už vlastně nic... Co tedy po kom chci? 527
Už zase vyšlo slunce?! Slunce... 528
Dny ve svůj ocas zahryzlé 528
Alespoň kytkám v slunci nestůj! 529
Už spát! Je ale teprv pět... 529
S vidinou zlou a málo vábnou 530
Vylezl měsíc... Tys tu chyběl... 530
Kýč málem jako z reklamy: 531
Kolik mi zbývá roků už jen 531
Ty zkoušíš znova vykvést, keři? 532
Tak jako vloni touto dobou 532
Na prahu dne popravčí četa 533
Snad smrti stín, nebo jen pták 533
Má noční jitra morbidní 534
Nic, žádný předěl... Už pět neděl 534
Kde jste, má slova – andělé mí?! 535
Jsi krásná! Hodná...? Vtipná, chytrá 535
Tu máš i levou tvář! Čase, ty vrahu 536

Po vzdeších, chropotu, vzlycích a smíchu 536
Už dodělávám (píseň...), končím 537
Vždyť jsem to tušil zkraje hned 537
Přišel jsem k Tobě! Ale pryč jdu od jiný... 538
Od cigarety k cigaretě 538
Nic na dohled v dohledné době 539
Už nikdy... Nikdy! Víím to jistě 539
Tak zase spolu, samoto má věrná... 540
Co chvíli blahem zaplesám 540
Jedno, kam hledíš; jedno, kam jdeš... 541
Prosím, jen houšť a víc těch běsů 541
Byl jsem já včera někde venku...? 542
Život je hrozný! Někdy krásný 542
Celé dny koukám na hodiny 543
Už nevydržím déle tady! 543
Ukoj se, tělo, zas jen s akty 544
Zpět tisknu slzu pod víčko 544
Tmou domů k teskný inventuře 545
Cestou mi hrůzou chlupy vstávají 545
Už za týden jsou Vánoce... 546
Konečně konec je mým hrám 546
Země se vůbec netočí! 547
Úzkostí lezu po svejch zdech 547
Nic pro dva už, nic neříkám 548
Hlína už rozmrzá... A nejde o dítě... (!) 548
Sbohem buď, další dni... A prosím, odpusť mi 549
Konečně zase mám pro koho tady žít 549
Až k ránu vchází dřímota 550
Vše ti teď dochází... Spočiň a chvíli stůj! 550
Neznámá žena jde přede mnou v sněhu 551